

Revista ECONOMICA

Supliment • nr. 48 • 2 decembrie 1977

1 COMBINATUL
INDUSTRIAL PENTRU
CONSTRUCȚII DE MAȘINI
— BISTRIȚA
Str. Narciselor — Nr. 4
Telefon 990 13521

2 INTREPRINDEREA
DE MATERIALE
IZOLATOARE
Str. Rediș, 1
Vaslui
Telefon : 1.11.40—1.11.41

3 C.I.U.T.C.P.M.
I.U.C. — GRIVIȚA ROȘIE
Calea Griviței, 355—357
București
Telefon : 18.54.80 ; 18.11.30
Telex : 111 ; 250

MOTOARE UTILAJE - SCULE

Motoare electrice

- B3 — 100 0,75 kw 750 rot./min.
buc. 3
- N 90 L 6 1,1 kw 1000 rot./min.
buc. 1
- B 5 90 1,1 kw 1000 rot./min. TH
buc. 1
- N 100 L6 1,5 kw 1000 rot./min.
buc. 1
- B5 132 3 kw 750 rot./min. buc. 3
- PA 132 M6 5,5 kw 1000 rot./min
buc. 1
- B5 180 L 15 kw 1000 rot./min.
buc. 7

Motoreductoare

- 2G — 20×0,55 1500 H05 buc. 2
- 2I — 16×1,1 1000 H05 buc. 12

- 2N — 18×3 1000 H05 buc. 4
- 2N 7,1×11 1500 H02 buc. 1
- 3 R 71×3 750 H01 buc. 12

CONSTRUCȚII - INSTALAȚII ELECTRICE

- Armături industriale
- Robineți Dn 100 Pn 10 STAS 1518
buc. 4
- idem Dn 65 Pn 10 STAS 1518
buc. 4
- idem Dn 40 Pn 100 STAS 1518
buc. 1
- idem Dn 50 Pn 64 cu sertar buc. 2
- idem Dn 50 Pn 100 cu sertar buc. 1
- idem Dn 80 Pn 64 cu sertar buc. 2
- idem Dn 100 Pn 64 cu sertar buc. 6
- Clapeți Dn 50 Pn 25 buc. 5

PIESE DE SCHIMB RULMENȚI

Rulmenți :

- Q 35 (R—5) buc. 16
- NU 207 buc. 10
- NU 208 buc. 4
- NJ 211 NA buc. 4
- NU 222 NA buc. 10
- NU 228 MHA buc. 9
- NJ 244 buc. 3
- NJ 305 buc. 20
- NU 306 NA buc. 9
- NU 307 NA buc. 13
- NU 308 buc. 18
- NU 313 NA buc. 8

OFERTE

— NU 314 buc. 8
— 634 buc. 6
— 942/25 buc. 11
— 943/25—40 buc. 26
— NU 1012 MNA buc. 8
— NU 1020 NA buc. 3
— WA 1040 buc. 40
— 1304 buc. 9
— 1303 buc. 6
— 1313 buc. 16
— 1315 buc. 16
— NU 2210 buc. 180
— NU 2212 buc. 4
— 2306 C3 buc. 34
— NU 2315 buc. 27
— NK 2320—2RSA buc. 186
— NN 3008 KP5.1 buc. 6
— NN 3009 KP5.1 buc. 6
— NN 3012 buc. 6
— NN 3013 buc. 3
— NN 3014 buc. 5
— NN 3015 KP.1 buc. 8
— NN 3025 KP5.1 buc. 8
— NN 3032 KP5.1 buc. 5
— NN 3036 KP5.1 buc. 1
— 3308 buc. 11
— 6001 buc. 20
— 6224 buc. 2
— 6228 buc. 7
— 6300 buc. 10
— 6409 buc. 4
— 6411C5 buc. 10
— 6416C4 buc. 4
— 7205 buc. 4
— 7207 buc. 5
— 7209 buc. 15

— 7218 BNB buc. 5
— 7220 BNB buc. 9
— 7212 BNB buc. 6
— 7214 BNB buc. 4
— 7216 buc. 2
— 7217 BNB buc. 9
— 7302 buc. 3
— 7303 buc. 5
— 7304 buc. 8
— 7307 buc. 1
— 7309 buc. 8
— 7311 buc. 2
— 7313 buc. 5
— 51101 buc. 30
— 51105 buc. 94
— 51106 buc. 70
— 51112 buc. 14
— 51113 buc. 26
— 51114 buc. 6
— 51116 buc. 15
— 51118 buc. 64
— 51201 buc. 5
— 51202 buc. 5
— 51209 buc. 8
— 51210 buc. 43
— 51211 buc. 20
— 51217 buc. 7
— 51305 buc. 33
— 51307 buc. 20
— 51310 buc. 9
— 51414 buc. 4
— 53848 buc. 3
— 51215 buc. 10
— 22214 buc. 10
— 22213 buc. 4
— 22222 buc. 9
— 22230 k buc. 10

— 22226 buc. 10
— 22317 buc. 46
— 22326 buc. 2
— 23024 buc. 39
— 29248 buc. 2
— 30202 buc. 2
— 30214 buc. 12
— 30215 buc. 5
— 30216 buc. 10
— 30217 buc. 10
— 30230 buc. 19
— 30305 buc. 19
— 30316 buc. 30
— 30319 buc. 8
— 31310 buc. 6
— 32024 buc. 15
— 32310 buc. 138
— 32213 buc. 68
— 32214 buc. 50
— 32215 buc. 65
— 32216 buc. 31
— 32218 buc. 8
— 32224 buc. 3
— 32307 buc. 5
— 32311 buc. 8
— 32212 buc. 2
— RNHA 202620 buc. 8
— 303824 buc. 2
— 4042 — 110 buc. 4
— 4074 — 110 buc. 8
— 506038 buc. 3
— 63122 buc. 8
— 864705 k buc. 4

CONTRACT ECONOMIC

DECIZII PRIVIND FOLOSIREA COMBUSTIBILILOR ȘI ENERGIEI.

Prin Decretul nr. 281 din 16 august 1977 (publicat în Buletinul Oficial nr. 19 din 19 august 1977) a fost modificat completat Decretul nr. 620/1973 cu vire la măsurile de dezvoltare a surselor energetice și de folosirea mai eficientă a combustibilului și energiei, prevăzute în Legea nr. 140/1973.

Din actul normativ de mai sus cităm prevederile care interesează nemijlocit activitatea unităților socialiste și disciplina contractuală.

Este vorba de art. 8 lit. e potrivit căreia „unitățile socialiste consumatoare de combustibili, energie electrică și termică vor lua măsuri ca în toate împrejurările să se obțină indicii optimi de consum de combustibili, energie electrică și termică prin exploatarea intensivă a utilajelor, evitarea mersului gol sau cu sarcină redusă și a opririlor accidentale, utilizarea rațională a energiei și încălzirii: se vor respecta riguros instrucțiunile de exploatare, planurile de întreținere și reparare, se vor asigura cu piese de schimb și asistență tehnică de specialitate toate necesitățile de lucru”.

Asemenea, potrivit art. 8 lit. f unitățile socialiste au obligația de a asigura zilnic cantitățile de energie electrică, termică și de combustibili consumate pe secții, linii tehnologice și în întregime, luând operativ măsurile necesare pentru eliminarea cauzelor care au generat eventualele depășiri. Neîndeplinirea acestor obligații având ca rezultat depășirea consumurilor, atrage unele consecințe la care ne vom referi în cele ce urmează.

În primul rând, decretul la care am referit prevede că, în caz de depășire a consumurilor aprobate, Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, Ministerul Industriei Chimice și Ministerul Energiei Electrice „vor lua măsuri de limitare a livrărilor până la îndeplinirea depășirilor”.

În planul raporturilor contractuale privind furnizarea de energie electrică, termică și de combustibili, aplicarea

acestei prevederi are ca efect suspendarea executării obligației de livrare până la lichidarea depășirilor, fără ca unitățile beneficiare să fie în drept a formula pretenții la penalități sau daune întemeiate pe faptul sistării furnizării de energie sau de combustibili. Măsura nu este la îndemâna unităților furnizoare, ea putând fi luată numai pe baza celor dispuse în acest sens de către ministerele tutelare amintite.

Alte prevederi privesc utilizarea adecvată a combustibililor petroliferi și a gazelor naturale repartizate prin plan pentru încălzire. Conform anexei nr. 2, cap I pct. 2, combustibilii și gazele având această destinație se defalcă obligatoriu pe unități consumatoare, de către titularii de plan și coordonatorii de balanță, pe trimestre, luni, decade și zile. Defalcarea se face la începutul trimestrului și se readaptează lunar și decadal în funcție de temperatura exterioară a perioadei respective.

Asemenea defalcări și readaptări având valoarea unor acte de planificare, determină modificarea corespunzătoare a contractelor economice încheiate cu consecințele inerente asupra executării acestor contracte și în legătură cu răspunderea părților pentru modul cum și-au îndeplinit obligațiile.

Aceeași anexă, la capitolul citat — pct. 9 — prevede în mod expres că „se interzice livrarea de gaze naturale la toate categoriile de consumatori fără aparataj de măsură a consumului”. Prin urmare sînt nule eventualele clauze contractuale convenite în sensul ca plata prețului gazelor naturale furnizate să se facă în alt mod decît în raport cu cantitatea consumată, determinată prin măsurare.

I. ICZKOVITS

NOI CLAUCHE NECESARE IN CONTRACTELE ECONOMICE

Pînă la apariția Legii calității și serviciilor (Legea nr. 7/1977 publicată în Buletinul Oficial I nr. 63 din 9 iulie 1977), în concepția legislației existente producerea și livrarea de produse cu lipsuri calitative era interzisă. Ne referim la art. 15 alin. 3 din Legea nr. 71/1969 și la faptul că H.C.M. nr. 306/1976 nu prevede această abatere

și prin consecință nici nu o sancționează.

Această concepție s-a reflectat și în conținutul contractelor economice tip elaborate în baza prevederilor art. 26 din Legea nr. 71/1969, în sensul că în cuprinsul acestora nu existau clauze privind modalitățile de reparare a daunelor unității beneficiare în cazurile în care — cu toată interdicția legii — în realitate se produceau și se livrau produse cu lipsuri de calitate.

Legea nr. 7/1977, mai realistă, recunoaște eventualitatea introducerii în circuitul economic a unor produse calitativ necorespunzătoare și reglementează în mod corespunzător repararea daunelor în ambele modalități consacrate în legislația noastră civilă: în natură sau prin echivalent, arătînd, evident, preferința sa pentru reparația în natură.

Reparația în natură poate avea loc prin obligarea unității furnizoare la remedierea sau la înlocuirea produsului cu deficiențe calitative.

Măsurile și termenele de remediere sau înlocuire a unor asemenea produse trebuie — astfel cum rezultă expres din dispozițiile art. 31 alin. 1 din Legea nr. 7/1977 — prevăzute în contractele economice.

Includerea în contractele economice a unor clauze care să cuprindă măsurile și termenele de remediere sau înlocuire de către furnizor a produselor cu lipsuri calitative a devenit astfel o obligație legală.

J. COSTIN

FINANCIAR

CONDIȚIILE ÎN CARE SE POATE ELIBERA TITLUL NOTARIAL ÎN MATERIA AVANSURILOR ÎN NUMERAR

Pentru a se putea pune în mișcare procedura de urmărire pe cale notarială, trebuie să fie îndeplinite condițiile prevăzute de Decretul nr. 337/1952 republicat în B. Of. nr. 18 din 7 iulie 1959, modificat prin Decretul nr. 713/1963.

1. Creditor al datoriei poate fi o

persoană fizică sau juridică, fără nici o deosebire. Debitorul datoriei ce se urmărește pe cale notarială nu poate fi însă orice persoană. Astfel, în aliniatul final al art. 1 din Decretul nr. 387/1952 se prevede că **procedura de urmărirea notarială nu se aplică creanțelor dintre organizațiile socialiste.** Această limitare a fost instituită de legiuitor ținând seama de faptul că litigiile dintre unitățile socialiste se rezolvă pe cale arbitrală, în condițiile prevăzute de Legea nr. 5/1954 pentru funcționarea Arbitrajului de Stat (republicată în B. Of. nr. 24 din 1 septembrie 1959), astfel că unitățile socialiste cărora li se aplică procedura arbitrală, nu pot avea acces la procedura notarială, ci ele își vor urmări debitorii după regulile și pe căile prevăzute de legea specială în materie. În ce ne privește, fiind vorba de **avansuri ce se acordă**, conform art. 29 din Regulamentul aprobat prin Decretul nr. 209/1976, **numai persoanelor fizice, limitarea în discuție nu creează probleme.**

2. **Creanța urmărită pe cale notarială trebuie să fie ajunsă la scadență, certă și lichidă.** Art. 1 alin. 1 din Decretul nr. 387/1952 condiționează urmărirea pe cale notarială de faptul ca debitorul să nu fi achitat în termen datoria, căci numai datoriile ajunse la scadență pot forma obiectul acestei urmăriri. Cerința pentru creanță de a fi certă și lichidă trebuie înțeleasă în sensul reglementării generale în materie și anume prevederile art. 379, alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă. Conform acestor prevederi, **creanța este certă** cind existența ei rezultă din însăși actul de creanță sau din alte acte emane ori recunoscute de debitor, astfel încât existența ei este dovedită neindoielnic. **Creanța este lichidă** cind cuantumul ei poate fi determinat prin însăși actul de creanță sau este determinabil cu ajutorul altor acte sau împrejurări, ca, de exemplu, alte acte care provin de la debitor sau sînt recunoscute de acesta ori care îi sînt opozabile în baza unor dispoziții legale sau a stipulațiilor din actul de creanță, chiar dacă pentru această determinare ar fi nevoie de socoteli. În cazul avansurilor în numerar această dublă condiție a crean-

ței este realizată întrucît acordarea avansului are loc pe baza „ordinului de deplasare” sau alt document legal, iar încasarea avansului se realizează pe bază de chitanță semnată de titularul avansului, acte pe baza cărora se face debitarea titularului și se ține evidența avansurilor acordate și urmărirea justificării lor la termenele legale (art. 32 și 33 din Regulament).

3. În art. 2 al Decretului nr. 387/1952 se prevede o nouă condiție pentru emiterea titlului executor notarial și anume ca **dreptul la acțiune al creditorului să nu fie stîns prin prescripție.** Decretul însă nu prevede, privitor la unitățile socialiste, vreun termen special pentru introducerea cererii în vederea obținerii titlului executoriu notarial, fapt pentru care credem că unitatea socialistă creditoare va putea recurge la urmărirea pe cale notarială a avansurilor nedecantate înăuntrul termenului de prescripție general de 3 ani prevăzut de Decretul nr. 167/1958 (republicat în B. Of. nr. 11 din 15 iulie 1960). Este adevărat că în această materie Tribunalul Suprem a apreciat că sînt aplicabile dispozițiile Codului muncii, care prevedea termenul de un an, conform art. 118 alin. 1 (devenit astăzi 3 ani), însă se avea în vedere că litigiul privind recuperarea atît a sumelor plătite din eroare angajaților cît și a avansurilor nejustificate este un litigiu de muncă (Decizia de îndrumare nr. 32 din 5 noiembrie 1962, Culegerea de decizii de îndrumare în materie civilă pe anii 1952—1965, ed. șt., 1966, București, p. 194—196). Noul Cod al muncii (intrat în vigoare la 1 martie 1973) a preluat în Cod însă numai problema restituirii sumelor necuvenite (art. 106), pe care a supus-o procedurii de recuperare comună răspunderii materiale (art. 107 și urm. din cod). Avansurile în numerar însă au rămas supuse unui regim juridic separat, distinct, ținîndu-se seama de natura deosebită a creanței de acest fel (a se vedea Suplimentul nr. 41 din 14 octombrie 1977), fapt confirmat prin reglementarea recentă dată materiei ce-o analizăm prin Regulamentul aprobat prin Decretul nr. 209/1976.

4. Urmărirea notarială poate avea loc, potrivit art. 2 din Decretul nr.

387/1952, numai dacă **asupra datoriei nu există litigiu judecătoresc.** Concluzia aceasta are în vedere caracter facultativ al procedurii notariale, care aceasta îl are în general. **Privitor la avansurile în numerar credem că utilizarea acestei proceduri a devenit obligatorie** atunci cînd titularul de avans nu mai este angajat la unitatea care a acordat avansul, avînd în vedere natura specifică a creanțelor din acest domeniu pentru care s-a instituit o răspundere financiară (penalizări de întîrziere, dispoziția conducătorului compartimentului financiar-contabil) și avantajele conferite de procedura simplificată și operațională care este de preferat pentru apărarea fermă a avutului obșteșc și care asigură și folosirea cu maximă eficiență a fondurilor destinate special pentru cheltuielile respective. În materia avansurilor în numerar deci litigiul judeciciar este posibil numai atunci cînd, în fața titularului de avans constituie infracțiune, caz în care recuperarea avansului nejustificat, a sumelor restituite și a penalizării de întîrziere are loc în cadrul procesului penal. În toate celelalte cazuri, procedura de recuperare va fi aceea a dispoziției conducătorului compartimentului financiar-contabil sau cea a eliberării titlului notarial, după caz.

5. **Debitorul trebuie pus în întîrziere.** Potrivit art. 4 al Decretului nr. 387/1952, înainte de a cere eliberarea titlului executoriu, datornicul trebuie somat în scris să achite sumele datorate în termen de 10 zile de la data comunicării somației, cu mențiunea că dacă nici în acest termen datoriile nu vor fi achitate se va cere notariatului de stat eliberarea titlului executoriu pentru sumele respective și că pe baza titlului se va proceda la executarea silită. Somația respectivă poate fi făcută prin executorul judecătoresc sau prin scrisoare recomandată, important fiind să se dovedească că somația s-a făcut și că a fost primită de debitor, spre a se evita urmărirea acestuia prin surprindere.

drd. Ioan CONDOR

COMERT EXTERIOR

NATURA JURISDICȚIEI ORGANIZATE PRIN REGULAMENTUL DE ARBITRAJ AL UNCITRAL

În versiunea din 1974, proiectul de regulament al UNCITRAL cuprindea chiar în titlul său precizarea că procedurile sale au de obiect arbitrajul ocazional. Ulterior, această specificare a fost eliminată, astfel că titlul variantei finale, adoptate de Adunarea Generală O.N.U. la 15 decembrie 1976 nu mai cuprinde nici o indicație referitoare la natura jurisdicției pe care o organizează.

În situația arătată, devine necesar să examinăm dacă Regulamentul UNCITRAL a avut în vedere un arbitraj instituțional sau ocazional ori eventual o formă intermediară. Spre a fi în măsură să răspundem, vom reveni în prealabil deosebirile dintre aceste modalități ale jurisdicției arbitrale de comerț exterior.

a) Instanțele arbitrale cu caracter ocazional (ad-hoc) au o durată efemeră, organizate potrivit voinței părților, prin convenția arbitrală (care poate avea natura de compromis sau de cauză compromisorie), ele funcționează numai în vederea soluționării unui litigiu determinat. Existența lor juridică încetează odată cu pronunțarea sentinței finale sau cu expirarea termenului în cursul căruia arbitrii trebuiau să decidă.

Atât structura, cât și normele procedurale ale unor asemenea organe de jurisdicție trebuie să fie convenite de către împărținați cu prilejul fiecărui referendum. Funcționarea arbitrajului ocazional fiind dependentă, ca orice contract, de voința exclusivă a părților, numărul arbitrilor, modul desemnării lor, condițiile de desfășurare a procedurii, organizarea dezbaterilor, pronunțarea sentinței, căile de atac etc. diferă în principiu de la un litigiu la altul. Într-un anumit caz, părțile conțin de pildă să încredințeze unui singur arbitru rezolvarea neînțelegerii, pe când în altul preferă să instituie un comitet alcătuit din doi arbitri și un prearbitru. Tot astfel, împărținați

pot decide ca sentința pronunțată să fie definitivă ori, dimpotrivă, supusă căilor de atac (eventual numai una dintre ele).

Inexistența unor elemente prestabilite și permanente, dacă definește arbitrajul ad-hoc, constituie în același timp factorul principal de precaritate al acestei forme jurisdicționale. În lipsa unor reglementări suficient de precise și de complete, stipulate de părți, se poate ajunge la impas, la imposibilitatea soluționării diferendului de către arbitri.

b) Arbitrajul instituțional își exercită atribuțiile jurisdicționale neîntrerupt, cu caracter de continuitate. Pronunțarea soluției într-un litigiu determinat nu-i atrage desființarea. Centrul de arbitraj subsistă indefinit, funcționând efectiv de câte ori este sesizat cu o nouă acțiune arbitrală. Se poate vorbi așadar de un organ permanent de jurisdicție.

În țara noastră, singurul arbitraj cu caracter instituțional este Comisia de arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Republicii Socialiste România, cu sediul în București. Comisia funcționează în conformitate cu regulamentul aprobat prin Decretul nr. 18 din 5 februarie 1976.

Atari organe jurisdicționale dispun prin definiție de elemente și structuri instituționalizate, cu caracter permanent. Dintre aceste structuri, un rol specific, de o vădită importanță pentru desfășurarea normală a procedurii, îl îndeplinește un mecanism administrativ, prestabilit și cu durată permanentă, cunoscut sub denumirea de **appointing authority (autorité de nomination)**. Autoritatea administrativă asigură, printre altele, desemnarea unor arbitri, de obicei în locul părții recalcitrante, care, spre a paraliza procedura, refuză să-i aleagă, deși s-a obligat la aceasta prin compromis sau clauza compromisorie.

Fiecare centru permanent de arbitraj funcționează în conformitate cu un regulament propriu de organizare. Aproape întotdeauna părțile interesate, care supun diferendul lor spre soluționare unui arbitraj instituțional, își însușesc și regulamentul respectiv. În consecință, numărul arbitrilor, alegerea lor, desfășurarea dezbaterilor,

pronunțarea sentinței, căile de atac prezintă similitudine în orice litigiu deferit aceluiași organ de jurisdicție.

Arbitrajul instituțional se deosebește deci față de cel ocazional îndeosebi prin:

— caracterul său de permanență;

— desfășurarea unitară a procedurii în orice litigiu;

— existența unei autorități administrative, investită cu competența necesară spre a înlătura eventuale obstacole ale vreunui dintre părți în faza alcătuirii completului de arbitri.

Arbitrajul instituțional cunoaște el însuși mai multe modalități, în funcție de caracterul obligator sau facultativ al regulamentului său de organizare și funcționare.

Unele regulamente de arbitraj prezintă o natură imperativă, excluzând orice modificări pe care părțile ar înțelege să le aducă prevederilor lor. În această categorie se clasifică Regulamentul Comisiei de arbitraj de la București. Introducerea cererii de arbitraj la un asemenea organ de jurisdicție echivalează cu acceptarea integrală a regulamentului său. Similitudinea în desfășurarea oricărui litigiu se realizează astfel pe deplin.

Alte regulamente de arbitraj au o natură facultativă. Centrul permanent de arbitraj recomandă părților interesate să adopte propriul său regulament. Acestea și-l pot însuși — cum se întâmplă de cele mai multe ori — însă au deopotrivă posibilitatea să determine conform cu voința și intereselor lor condițiile în care vor decurge fazele litigiului, de la desemnarea arbitrilor și până la pronunțarea sentinței finale. Centrul de arbitraj se limitează, în atari cazuri, să pună la dispoziția solicitanților listele de arbitri (astfel încât părțile să poată exercita o opțiune în deplină cunoștință de cauză) precum și autoritatea sa administrativă, care să asigure bunul mers al procedurii.

c) Regulamentele facultative ale centrelor permanente de arbitraj realizează în modul arătat o formă intermediară de jurisdicție, între arbitrajul instituțional și cel ocazional. Aceasta prezintă avantajul că lasă un câmp foarte larg de inițiativă împărținaților în determinarea aspectelor procedurale ale litigiului, asigurându-le totodată

beneficiul de a se putea folosi de autoritatea administrativă de pe lângă centrul de arbitraj căruia i s-au adresat.

Raportându-ne la formele de arbitraj amintite, putem conchide în sensul că Regulamentul UNCITRAL a organizat o jurisdicție de comerț exterior cu trăsături pronunțate de arbitraj ad-hoc, întregind-o însă într-un mod original cu un organ administrativ, care să poată adapta procedura litigioasă unor situații variate. Întrucât nu s-a limitat la un tip uzual de arbitraj ad-hoc, Regulamentul UNCITRAL a evitat să-l denumească în titulatura sa ca atare. Ne găsim așadar în prezența unui arbitraj comercial cu o structură eclectică, vădind caractere și elemente inedite, grefate pe un fond comun, atestat de o practică îndelungată în circuitul economic internațional.

DR. O CĂPAȚINA

TRANSPORT

REGIMUL JURIDIC AL RECHIZITELOR DE ÎNCĂRCARE A VAGOANELOR DE MARFĂ (CALE FERATĂ)

În practică se constată, în unele cazuri, o necunoaștere a modului cum trebuie procedat cu rechizitele de încărcare a vagoanelor de marfă, fapt care aduce prejudicii economiei naționale și acțiunii insuficient documentate la Arbitrajul de Stat.

În cele ce urmează, ne propunem a reaminti unele din prevederile legale în materie, care trebuie respectate pentru evitarea neajunsurilor mai sus menționate.

În conformitate cu prevederile Regulamentului pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional (R.I.V. — Reglamento Internationale Veicoli), se consideră rechizite de încărcare: mușamalele (prelatele), frînghiile, funiile, obloanele, grilajele de uși, suporturile cu furcă, lanțurile etc. care se utilizează de calea ferată pentru fixarea și pro-

tejarea mărfurilor în timpul transportului, iar în conformitate cu prevederile Regulamentului pentru folosirea vagoanelor în traficul internațional de călători și traficul feroviar de marfă (P.P.V. — Pravidnic po polzovanii vagonov), anexa 6, se consideră rechizite de încărcare: mușamalele, obloanele de cereale, grătarele de ușă pentru transportul animalelor, cablurile metalice, grătarele de uși etc.

Stația de expediere întocmește un borderou de însoțire pentru rechizitele de încărcare, iar stațiile de frontieră întocmesc borderou de transmitere.

Rechizitele de încărcare circulă împreună cu încărcătura pînă la stația de destinație sau de transbordare și se transmit pe căile ferate ale altor țări cu condiția înapoierii urgente.

Numărul buletinului de însoțire trebuie să fie arătat în documentul de transport care însoțește marfa.

Rechizitele de încărcare care aparțin unei căi ferate trebuie să fie înapoiate de către calea ferată destinatară a căii ferate proprietare, imediat după descărcarea mărfii sau după transbordarea acesteia într-o stație de frontieră.

Calea ferată destinatară și căile ferate de tranzit pot folosi aceste rechizite de încărcare numai pentru încărcarea mărfurilor avînd destinația căii ferate proprietare.

Rechizitele de încărcare, care aparțin predătorilor, fac parte componentă din încărcătură și nu se trec în borderoul de transmitere.

După sosirea în stația de destinație, rechizitele de încărcare, care aparțin predătorilor, trebuie să fie puse la dispoziția destinatarilor.

Se consideră pierdute rechizitele de încărcare care nu au fost înapoiate la calea ferată proprietară în termen de patru luni.

Dacă rechizitele de încărcare pierdute vor fi găsite și restituite căii ferate proprietare în termen de un an din ziua pierderii, atunci calea ferată proprietară restituie sumele primite pentru rechizitele de încărcare, reținînd un procent anual de 6%, care se calculează cu începere din ziua a-

vizării căii ferate proprietare asupra pierderii și pînă în ziua restituirii lor.

În conformitate cu prevederile Cod 21.04 din Tariful local de marfuri C.F.R. (T.L.M.), partea III B (tarif pentru operațiuni auxiliare și adiacente transporturilor) pentru imobilizările prelatelelor, care aparțin căii ferate, la domiciliul predătorilor sau destinatarilor, din vina acestora, se percepe pentru fiecare prelată și zi calendaristică, tariful de 30 lei.

Regulamentele menționate stabilesc termenele pentru reținerea mușamalelor astfel:

— Regulamentul R.I.V. acordă 8 zile calendaristice fiecărei administrații pe rețeaua căreia mușamalele se preda în trafic internațional pentru o altă administrație, 12 zile administrației definitive de destinație a parcursului de ducere și 6 zile fiecărei administrații participante la transportul de înapoiere.

Dacă aceste termene se depășesc administrația proprietară are dreptul să reclame o indemnizație de întârziere de un franc pentru fiecare zi depășită.

— Regulamentul P.P.V. stabilește ca termen de reținere a mușamalelor 14 zile pe calea ferată destinatară și cîte 6 zile pe fiecare cale ferată de tranzit.

Dacă mușamalele sînt reținute peste aceste termene, calea ferată beneficiară plătește căii ferate proprietare 0,2 ruble pentru fiecare zi de întârziere.

Lucian THEODORU

Revista ECONOMICA

SUPLIMENT

Redacția și administrația BUCUREȘTI 22, Calea Dorobanți, 25, Telefon 12 48 18

filiala Sector 1, București

Cont I.S.I.A.P. nr. 64 51 152, BNRSR,

Tiparul:

Întreprinderea poligrafică „Informația”, str. Brezoianu, 25

ABONAȚII!

Reînnoindu-vă din timp abonamentul pe anul 1978 vă asigurați primirea cu regularitate a revistei, a Suplimentului și a lucrărilor care figurează în proiectul de plan editorial pe anul viitor.

Prețul unui abonament pentru toți cei încadrați în orice formă de învățământ este de 130 lei. Pentru organizațiile socialiste - 260 lei.

CITITORI!

Decupați, complectați și expediați pe adresa redacției formularul de comandă de mai jos, care vă oferă avantajul unui abonament anual la prețul de 130 lei; odată efortul făcut, revine ca obligație a administrației noastre să vă asigure primirea revistei, a Suplimentului și a cărților comandate, degajându-vă de grija alergării din chioșc în chioșc, în fiecare vineri.

adresa completă a organizației socialiste)

Către

„REVISTA ECONOMICA” :

BUCUREȘTI 22, CALEA DOROBANȚILOR 25
cod 71131

În mandatul poștal din ziua de . . . :
am expediat suma de . . . lei, în contul
P (Întreprinderea de stat pentru imprimare și
administrarea publicațiilor, Piața Școlii, 1) nr. 645
152, BNRSR, Filiala Sector 7, București, repre-
zentând un abonament o 260 lei la „Revista eco-
nomică” și . . . lei pentru următoarele
(o 20 lei exemplarul)* :

Convenții, sisteme de drept și uzanțe privind
contractul comercial de vânzare internațională -
texte adnotate și comentate.

Legislația calității (Cartea întreprinderii, vol. X)
- texte adnotate și comentate.

Legislația economică privind activitatea consi-
liilor populare - texte adnotate și comentate.

Cartea cooperativelor agricole de producție -
Statutul C.A.P. și textele de lege cu aplicare
în activitatea unităților agricole - adnotate și
comentate.

Cartea cooperăției de consum - organizare,
conducere, gestionare și control.

(semnătura abonatului)

Titlurile la care nu doriți să vă abonați
caz în care să fie anulate printr-o linie vizibilă.

Către

„REVISTA ECONOMICA” :

BUCUREȘTI 22, CALEA DOROBANȚILOR 25
cod 71131

Subsemnatul . . . : domiciliat
în . . . str. : : . . . :
nr. . . : județul . . . : : . . . :
vă fac cunoscut că prin mandatul poștal din ziua
de . . . v-am expediat suma de . . .
lei, în contul ISIAP (Întreprinderea de stat pentru
imprimare și administrarea publicațiilor, Piața
Școlii, 1) nr. 645 130 152, BNRSR, Filiala Sector
7, București, reprezentând un abonament o 130 lei
la „Revista economică” și . . . lei pentru
următoarele cărți (o 20 lei exemplarul)* :

- Convenții, sisteme de drept și uzanțe privind contractul comercial de vânzare internațională - texte adnotate și comentate.
- Legislația calității (Cartea întreprinderii, vol. X) - texte adnotate și comentate.
- Legislația economică privind activitatea consiliilor populare - texte adnotate și comentate.
- Cartea cooperativelor agricole de producție - Statutul C.A.P. și textele de lege cu aplicare în activitatea unităților agricole - adnotate și comentate.
- Cartea cooperăției de consum - organizare, conducere, gestionare și control.

(semnătura abonatului)

* Titlurile la care nu doriți să vă abonați
urmează să fie anulate printr-o linie vizibilă.

● Un mijloc de informare asupra problemelor ce confruntă economia modernă și de formare a gândirii economice.

● Un instrument de lucru util practicii prin promovarea celor mai noi metode și concepte de conducere, planificare, organizare, prognoză, marketing, informatică – un instrument de lucru indispensabil specialiștilor din economia modernă.

● O sursă de referință în bibliografia economică la dispoziția tuturor cadrelor din învățământ, studenților și elevilor, precum și celor antrenați în programe de perfecționare profesională și în învățământul politic.

● Un barometru al evoluției conjuncturii economice internaționale, o reflectare a tendinței economiei mondiale în opinia unor specialiști de prestigiu.

● Un ghid la dispoziția tuturor lucrătorilor din economie pentru cunoașterea și aplicarea corectă a legislației economice și a actelor normative, prin comentarii, adnotări, spețe și consultații.

● Un auxiliar indispensabil în munca lucrătorilor din aprovizionare și desfacere pentru cunoașterea capacităților și stocurilor disponibile, publicate în SUPPLEMENTUL revistei, care se distribuie gratuit tuturor abonaților.

ABONATAI!

LUCRĂRI DIN PLANUL EDITORIAL '77
care vor apare pînă la 31 ianuarie 1978

- RAPORTURI DE MUNCĂ, volumele II și III
- EXPORT – probleme și soluții
- CARTEA COOPERATIVEI AGRICOLE DE PRODUCȚIE, volumul II
- ADMINISTRAREA IMOBILELOR

Comenzile primite la redacție vor fi onorate cu plata ramburs, prin „Cartea prin poștă”, în ordinea sosirii lor și în limita tirajului disponibil.

Prețul unui exemplar – 20 lei.